

”נקודה טובה” – מסע בשבילי הרוח של עם ישראל

(גיליון 29 - שנת תשפ”ב גיליון ”פסח” - טו’ ניסן תשפ”ב, 16 לאפריל 2022)

לע”נ אמו”ר ר’ יוסף - חיים ב”ר יעקב רוט ז”ל

ב”ה

”נקודה טובה” לחג הפסח – סודו של הזמן

עבדי זמן, עבדי עבדים הם, אומר רבי יהודה הלוי בשירו.

העבד רק מחכה לרגע שהזמן יעבור והוא יוכל לחזור ל”פינת המנוחה” שלו. כי מבחינתו, הזמן הוא אויב. כך הדבר גם אצל כל אדם שאיננו מרוצה, או אצל חייל בסיום שירותו, הסופר את ימיו ודקותיו עד השחרור...אלה הם **עבדי הזמן**.

איש החירות לעומתם, רואה את הזמן כמתנה, כ”אוצר”, כמשאב, שניתן, רצוי וצריך לנצל אותו. והוא זה שמנסה לשלוט בזמן ולהשתמש בו כראוי.

האמת היא, שלכולנו יש כנראה ”איזורים” בחיים בהם אנו ”שולטים” בזמן ואיזורים בהם אנו עבדים ה”נשלטים” ו”רצים”...

יפים הם ימי החירות של חג הפסח, כדי להתבונן ולהגביר את תפיסת החירות שלנו ואת יישומה בחיינו, ביחס לתפיסת הזמן.

וכעת נעבור מתפיסת הזמן של השעון, אל תפיסת הזמן של לוח השנה ושל ההיסטוריה.

מה בין ארכיאולוגיה, להיסטוריה?! שואל הגאון הרב יוסף דב הלוי סולוביצ'יק בספרו **זמן חרותנו!**

הארכיאולוגיה עוסקת בעבר, בעולם שהיה ואיננו עוד. ואילו ההיסטוריה היא ”סיפור”, סיפור חי ורלבנטי, שאנחנו חוזרים ומספרים אותו. גם כדי לחוות אותו מחדש וגם כדי להפיק ממנו לקחים ל”כאן” ו”עכשיו”. כך אנו קושרים את העבר אל ההווה, מתוך רצון ליישם את הלקחים אל העתיד.

זוהי הראיה ה-**רְטֹרִיקָטִיבִית** (אל העבר). ראיה המאפשרת לנו להתבונן באירועים אקטואליים - עכשוויים מתוך פרספקטיבה היסטורית ולהסתכל על מציאות חיינו ”בגדול”.

לעבד אין זמן ואין סבלנות. הוא שרוי רק ב”כאן ובעכשיו” המייד. הוא עסוק בצרות הקיומיות שלו ואין לו יכולת לתכנן, לנתח, לחשוב ולראות קדימה, או אחורה. הוא שקוע כל כולו בצרות ההווה.

איש החירות לעומתו, מנסה לפענח את חידת חייו במבט רחב ועמוק יותר, תוך חיבור לעברו, לשורשיו ולמהותו.

ובכך בדיוק עוסק ליל הסדר.

ואכן, **סיפור** ההגדה מחבר אותנו לשורשים שלנו - לאברהם אבינו, למשה רבנו, לגלות מצרים, לעשרת המכות, לקריעת ים סוף, לקיומו הניסי של עם ישראל במדבר במשך 40 שנה ולכניסתנו לארץ המובטחת.

"נקודה טובה" – מסע בשבילי הרוח של עם ישראל

סיפור הנלמד שוב שוב בכל שנה על ידי ילדים ועל ידי זקנים, בסיפור בשאלות ובתשובות. וכל כך למה?! כדי לחבר אותנו אל מהות חיינו אנו.

החיבור שלנו אל "סיפור" העבר צריך להיות כל כך גדול, עד שעלינו לנסות להרגיש אותו בהווה, ממש. כדברי ההגדה: "בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים". להרגיש כ"בן חורין", למרות המצב הבטחוני והקורונה, המצב הכלכלי ומה לא...

החסידות מרחיבה את הרעיון של יציאת מצרים ומתרגמת אותו גם לרעיון של יציאה מן המיצר - יציאה מן המיצרים הפרטיים.

על כך אומר בעל ה"שפת אמת": "כי בכל דור יש יציאת מצרים לפי ענין הדור" וכפי אמונת והרגשת האדם והתחברותו לרעיון הגאולה והחירות, יוכל כל אחד לצאת מן המיצר שלו (פסח תרל"א). בזמן חג הפסח, יש השפעה אלוקית של חירות, גאולה וישועה בעולם. וכך, מתוך החיבור של האדם אל הגאולה הכללית, הוא יושפע גם ליציאה מן המיצרים הפרטיים.

ליציאה מן המיצרים של פחד ודאגה, של עבדות ל"זמן", של כניעה ללחץ החברתי, של גבולות ומגבלות, של תקיעות וחוסר התקדמות, של צרות אופקים ועוד.

אז איך מממשים את ההשפעה הסגולית הזאת, את סגולת הזמן של חג החירות!?

"חלומות צריך לצעוק", טוען הסופר יובל אברמוביץ'. אם אתה באמת רוצה משהו, תבטא אותו בקול. תצעק אותו ב"רשות הרבים". ואז זה יקרה. גם בגלל שאתה באמת רוצה וגם בגלל שחברים יבואו לעזור לך...

השלב הראשון שלנו ביציאה לחירות הוא להגדיר מה "לוחץ" לנו ומה אנחנו רוצים לעשות בקשר לזה. בבחינת יציאה מעבדות לחירות אישית תשפ"ב.

הגיליון יוצא לחופשת פסח. ניפגש שוב בגיליון פרשת קדושים.

מרכת שבת ליל וזכ פסח כסר וזכ

זכ רז

לכניסה או להסרה מרשימת התפוצה (במייל ו/או בווטסאפ), ניתן לפנות למייל: rothmoshe@gmail.com

ארכיון "נקודה טובה": http://www.pirsuma.com/nekuda_tova

נא לשמור על קדושת הגליון ולהכניסו לגניזה לאחר השימוש.

יש לך הערה או הארה? אשמח לקבל למייל הנ"ל. **אהבת? הפץ בין חבריך.**